

Humanizacja medycyny - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Humanizacja medycyny
Kod przedmiotu	14.0-WL-PIELD-HUM-M
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Pielęgniarstwo
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra pielęgniarstwa
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• prof. dr hab. Zbigniew Izdebski

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z tematyką związaną z historią, celami i założeniami humanizacji medycyny. Ukazanie człowieka w jego całościowym wymiarze, jako podmiotu zainteresowania nauk o zdrowiu w wymiarze holistycznym. Przedstawienie konieczności podejmowania przez personel medyczny działań ukierunkowanych na poszanowanie godności i podmiotowości pacjenta w relacji z nim.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii i socjologii.

Zakres tematyczny

- Humanizacja i dehumanizacja medycyny – historia i współczesność
- Polska i Światowa Akademia Medycyny – ich rola w humanizacji medycyny
- Zdrowie jako wartość, mandala zdrowia, różne podejścia definicyjne
- Zdrowie i choroba – podejście zintegrowane i holistyczne do leczenia
- Czynniki wpływające na zdrowie człowieka, na rozumienie choroby, na umiejętności jej zwalczania lub przystosowania do niej
- Podmiotowość i jakość życia jako czynnik humanizacji medycyny
- Godność człowieka w zdrowiu i chorobie
- Porozumienie między personelem medycznym a pacjentem jako integralna część sztuki niesienia pomocy
- Zasada równego traktowania (pacjent niepełnosprawny, żyjący z HIV/AIDS, z dysfunkcjami i zaburzeniami seksualnymi, z zaburzeniami płodności, LGBT)
- Podejście do pacjenta ze względu na płeć
- Seksualność w cyklu życia człowieka
- Zdrowie seksualne i reprodukcyjne jako ważny element dobrostanu człowieka
- Cielesność, intymność, wstyd – teorie, badania, typologia

Metody kształcenia

Wykład problemowy, dyskusja, prezentacja multimedialna, film, pogadanka heurystyczna, metoda grupowa.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
rozumie znaczenie zdrowia, choroby, niepełnosprawności i starości w relacji do postaw społecznych, konsekwencje społeczne choroby i niepełnosprawności oraz bariery społeczno-kulturowe, a także zna aktualną koncepcję jakości życia uwarunkowaną stanem zdrowia;	• D.W11.	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	• Wykład
rozumie znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie leczenia terminalnego;	• D.W12.	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	• Wykład
przestrzega praw pacjenta, w tym: prawa do ochrony danych osobowych, prawa do intymności, prawa do poszanowania godności, prawa do informacji o stanie zdrowia, prawa do tajemnicy informacji związanych z pacjen-tem, prawa do wyrażenia świadomej zgody na leczenie lub odstąpienie od niego, prawa do świadczeń zdrowotnych, prawa do zgłaszania niepożądanego działania produktu leczniczego oraz prawa do godnej śmierci;	• D.U06.	• bieżąca kontrola na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • praca pisemna	• Wykład

Warunki zaliczenia

Wykład - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlega: ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć, praca grupowa na zadany temat wynikający z poruszanej na zajęciach problematyki, ocena pozytywna powyżej 60% uzyskanych punktów. W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia.

Literatura podstawowa

1. Czykwin E. Wstyd, Kraków 2013
2. Imieliński K. (red.) Humanistyczne aspekty medycyny, Warszawa 1997
3. Imieliński K. (red.) Medycyna u progu XXI wieku, Warszawa 1994
4. Izdebski Z. Seksualność Polaków na początku XXI wieku. Studium badawcze, Kraków 2012
5. Szczeklik A. O chorych, chorobach i poszukiwaniu duszy medycyny. Kraków 2007
6. Suchorzewka J, Olejniczak M. (red.) Humanizacja medycyny. Kraków 2011
7. Brzeziński J, Cierpiałkowska L. (red.) Zdrowie i choroba. Problemy teorii, diagnozy i praktyki. Gdańsk 2008
8. Silverman J, Kurtz S, Draper J. Skills for Communicating with Patients. London 2013

Literatura uzupełniająca

1. Łuków P. Moralność medycyny. O sztuce dobrego życia i o sztuce leczenia. Warszawa 2012
2. Rzecznik Praw Obywatelskich Równe traktowanie pacjentów – osoby nieheteroseksualne w opiece zdrowotnej. Warszawa 2014
3. Szczeklik A, Katharsis. O uwodzicielskiej mocy nauki i sztuki. Kraków 2009
4. Woynarowska B. (red.) Edukacja zdrowotna. Warszawa 2017

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Iwona Bonikowska (ostatnia modyfikacja: 19-09-2019 19:04)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ